

1984, 4. června – Sdělení VONS č. 377 „Jiří Gruntorád znovu odsouzen“ o soudním jednání s Jiřím Gruntorádem u Okresního soudu v Liberci a jeho odsouzení pro trestný čin křivého obvinění k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Senát Okresního soudu v Liberci za předsednictví soudce Česala uznal 4. června 1984 Jiřího Gruntoráda vinným trestným činem křivého obvinění (§ 174, odst. 1 tr. z.) a odsoudil ho k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců, a to do nejpřísnější nápravně výchovné skupiny. Trestného činu se měl dopustit tím, že v NVÚ Minkovice obvinil příslušníka Sboru nápravné výchovy podporučíka Procházku, že ho zbil (viz sdělení č. 323)¹.

Při hlavním líčení, několikrát přerušovaném a odročovaném, vypovídala řada svědků z řad spoluvězňů o okolnostech incidentu, soud však jejich svědectví prohlásil za nevěrohodná. Podporučík Procházka se k hlavnímu líčení dvakrát bez vysvětlení nedostavil, a když nakonec svědčil, jeho výpověď se v konkrétních údajích rozcházel se svědectvím dalšího příslušníka SNV, který byl incidentu přítomen. Soudní znalec, který ovšem vycházel výlučně ze zpráv vězeňských lékařů a Jiřího Gruntoráda nevyšetřoval, původně v posudku označil za velmi pravděpodobné, že si obviněný zranění v obličeji způsobil sám. Při ústní výpovědi před soudem své tvrzení zmínil v tom smyslu, že si J. Gruntorád tato zranění způsobit mohl.

Soud zjevné rozpory nevzal v úvahu a jako věrohodná přijal pouze svědectví příslušníků SNV, kteří byli účastníky konfliktu, a v případě přijetí Gruntorádovy verze by jim hrozilo trestní stíhání. Zamítl také všechny návrhy obhajoby na doplnění důkazního řízení.² Rozsudek dosud nenabyl právní moci, Jiří Gruntorád se na místě odvolal.³

Po předchozí persekuci pro zájem o neoficiální literaturu a hudbu, kvalifikovaný jako podvracení republiky, je nyní Jiří Gruntorád znovu nespravedlivě postižen. Celkem bude muset

strávit ve vězení více než 5 let s následným tříletým ochranným dohledem. Pokládáme tento postup za výraz msty na dvaatřicetiletém dělníkovi, který neustupuje od svých názorů a občanských postojů a který si navíc dovolil otevřeně kritizovat poměry v NVÚ Minkovice. Ve své závěrečné řeči Jiří Gruntorád zdůraznil, že zákon platí stejně pro každého – bohužel se znovu přesvědčil, že tomu tak není.

Informace o Chartě 77, r. 7, 1984, č. 6, s. 4–6.

POZNÁMKY

- ¹ Dokument č. 324. K případu viz dále sdělení VONS č. 342, 400, 415, 421, 444 a 450, dokumenty č. 345, 403, 418, 424, 447 a 453.
- ² Rozsudek vynesený 4. 6. 1984 senátem složeným z předsedy JUDr. Milana Česala a soudců z lidu Jindřicha Včelky a Františka Polzera je uložen in: OS v Liberci, soudní spis k případu Jiřího Gruntoráda, spis. zn. 3 T 104/84; též LP, Sb. VONS, inv. č. 107, sign. I/6, kart. 23. K soudnímu jednání viz protokol o jeho průběhu uložený in: OS v Liberci, soudní spis k případu Jiřího Gruntoráda, spis. zn. 3 T 104/84.
- ³ Ve zdůvodnění odvolání z 9. 7. 1984 poukázal Gruntorád především na svědectví řady svých spoluvězňů, kteří potvrdili, že ho viděli po napadení ppor. Jiřím Procházkou poraněného, a na výpověď zubní lékařky MUDr. Břečkové o způsobu, jakým s největší pravděpodobností došlo ke zranění jeho úst. Dále upozorňoval na rozpor mezi svědectvím ppor. Procházkou a nstržm. Jaroslava Čmelíka a na rozpornost výpovědi nstržm. Čmelíka v přípravném řízení a hlavním líčení.

Proti rozsudku Okresního soudu v Liberci se co do výroku o trestu odvolal 12. 6. 1984 i okresní prokurátor v Liberci Petr Rydvan. Délka trestu uloženého v první polovině zákonné trestní sazby se mu jevila jako nepřiměřeně mírná. Zatímco ve prospěch obžalovaného nehovořily podle prokurátora žádné polehčující okolnosti, existovala řada okolností přitěžujících, jako jeho opakované odsouzení, negativní hodnocení z nápravně výchovného ústavu a skutečnost, že se inkriminovaného trestného činu dopustil ve výkonu trestu. Obě odvolání jsou uložena in: OS v Liberci, soudní spis k případu Jiřího Gruntoráda, spis. zn. 3 T 104/84, odvolání okresního prokurátora v Liberci též in: LP, Sb. VONS, inv. č. 107, sign. I/6, kart. 23. K obhajobě J. Gruntoráda viz též jeho závěrečnou řeč přednesenou 4. 6. 1984 při soudním jednání u Okresního soudu v Liberci, viz OS

v Liberci, soudní spis k případu Jiřího Gruntoráda, spis. zn. 3 T 104/84; též LP, Sb. VONS, inv. č. 107, sign. II/3, kart. 23.

Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil v neveřejném zasedání konaném 23. 8. 1984 rozsudek Okresního soudu v Liberci a vrátil mu věc k novému projednání a rozhodnutí. Usnesení bylo odůvodněno tím, že „*soud prvního stupně neprovedl ve věci všechny potřebné důkazy, případně z provedených důkazů vyvodil nesprávné závěry. V důsledku toho nemohl být spolehlivě zjištěn skutkový stav věci a učiněny nepochybné závěry o vině a posléze i o trestu. V odůvodnění napadeného rozsudku nejsou hodnoceny všechny rozhodné, zjištěné skutečnosti, event. jsou tyto hodnoceny v rozporu se zásadou objektivní pravdy a rozsudek je proto nepřezkoumatelný.*“ Usnesení je uloženo in: OS v Liberci, soudní spis k případu Jiřího Gruntoráda, spis. zn. 3 T 104/84; též LP, Sb. VONS, inv. č. 107, sign. I/7, kart. 23. O usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem informoval VONS ve svých souhrnných sděleních č. 349 a 400, dokumenty č. 352 a 403.